

Alltså föreslår jag,

att Riksdagen ville besluta, att afgifterna för inrikes postanvisningar till och med 10 kronor bestämmas till 10 öre, däröfver till och med 25 kronor till 15 öre, däröfver till och med 50 kronor till 20 öre, däröfver till och med 100 kronor till 25 öre, däröfver till och med 250 kronor till 30 öre, hvarutöfver de nuvarande afgifterna bibehållas oförändrade.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1912.

Joh. Nydal.

Nr 96.

Af herr **Hedström**, *om upphörande af statens skogs- och jägeribetjäntes rätt till skattefrihet för tjänstehundar.*

Bland de olägenheter, som vidkomma vår kommunallagstiftning, anser jag lagen om hundskatt, tillkommen genom kungl. kungörelsen den 1 Juni 1861, vara af den beskaffenhet att däri bör göras ändring i dess 1 § så till vida, att äfven statens skogs- och jägeribetjänte komma att som kommunens öfriga hundägare utgöra skatt för de hundar de hålla.

Med de ändrade förhållanden, som inträdt efter denna lags tillkomst, är det svårt att förstå hvilka de tjänster äro, som nödvändiggöra underhåll af hund. Man kan snarare förutsätta att deras tjänsteåligganden bättre och regelbundnare skulle utföras utan hund. Jag vill ej gå så

långt, att jag fordrar att förbud skulle utfärdas för dem att vara åtföljda af hund vid sina tjänsteförrättningar, men säkert är att tjänsten ej komme att lida af ett dylikt förbud.

Jakten är numera ett nöje och utöfvas i en utsträckning, som ej nödvändiggör dess premiering åt en särskild tjänstemannakår, som nu är förhållandet. Vid tiden för tillkomsten af lagen var den kanhända berättigad, därigenom att dessa tjänstemän med sina hundar bidrogo till utrotandet af rofdjur, som då funnos i våra skogar i afsevärdt antal och anställde skada på såväl hemdjur som matnyttigt vilt. Under sådana förhållanden och med de låga löner, som skogsstatens tjänstemän då uppburu, kan man förstå att en sådan undantagsställning, som lagen innebär, kom dessa tjänstemän till del.

Af hvad jag sålunda anført vill jag föreslå, att kungl. kungörelsen angående skatt för hundar, gifven Stockholms slott den 1 juni 1877, får följande lydelse:

Såväl i stad som på landet må kommun icke allenast besluta huruvida för hundar eller särskilda slag af dem skatt skall årligen utgöras utan äfven bestämma beloppet af den skatt, dock ej öfverstigande 15 kronor, som en hvar inom kommunens område boende, hvilken därstädes har hund, skall för hvarje sådant djur erlægga.

Stockholm den 26 januari 1912.

P. E. Hedström.

I motionens syfte instämma:

Ing. Bergman.

Olof Jonsson.

G. Nic. Torgén.

J. R. Sundström.
